

לחשוב עצמאית
 הרב מואיז נבון

להיות עצמאית מדעת הקהל הוא התנאי הרשמי הראשון להשגת כל דבר גדול.

To be independent of public opinion is the first formal condition of achieving anything great.
Georg Wilhelm Friedrich Hegel (18c. Germany)

Nothing could express better the position of the two heroes in this weeks parsha: Yehoshua b. Nun & Kalev b Yephuneh. The question is how does one break away from public opinion? The answer is in the parsha...

במדבר פרק יג

(א) וַיִּדְבֹר יִקְוֶה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) שְׁלַח לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אַבְתִּיו תִּשְׁלַחוּ כָּל נְשִׂיא בְהֵם: (ג) וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאָרָן עַל פִּי יִקְוֶה כָּלָם אַנְשִׁים רֵאשִׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה:

We're talking influential people.

So they go on their mission and return to report their findings to the whole people:

... (כה) וַיָּשִׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם: (כו) וַיִּלְכוּ וַיָּבִיאוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וְאֶל כָּל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבַר פָּאָרָן קְדֻשָּׁה וַיִּשְׁיבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֵת כָּל הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת פְּרִי הָאָרֶץ: (כז) וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאֲנֹו אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּנּוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הוּא וְזֶה פְּרִיָּהּ: (כח) אַפְסִי

They give a quick synopsis of the trip and then say ZERO – it's all worthless for us to try and go there.

כי עז העם הישב בארץ

We are facing a powerful people that will make it impossible to conquer.

וְהַעֲרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם יְלָדֵי הָעֵנֶק רָאִינוּ שָׁם: (כט) עַמְלֶק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וַחֲתִי וְהַיְבוֹסִי וְהַקְּמָרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן:

Kalev then interjects to give a positive version:

(ל) וַיַּחֲסֵ כָּלֵב אֶת הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֶה וַיִּרְשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוֹכַח לָהּ:

But he is shut down quickly by the other spies.

(לא) וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח לַעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חֲזַק הוּא מִמֶּנּוּ: (לב) וַיִּצִיאוּ דָבָר הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אֶרֶץ אֲכָלֹת יוֹשְׁבֵיהָ הוּא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מְדוּת: (לג) וְשָׁם רָאִינוּ אֶת הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגֹבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:

As a result, ALL THE PEOPLE wept at their position and call for a return to Egypt. Better to live in galut – sit by the river and eat kishuim – rather than fight to establish a medina and strive to maintain it.

במדבר פרק יד

(א) וַתִּשָּׂא כָּל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם וַיִּכְפּוּ הָעָם בְּלִילָהּ הַהוּא: (ב) וַיִּלְנוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל הָעֵדָה לוֹ מִתְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבַר הַזֶּה לוֹ מִתְּנוּ: (ג) וְלָמָּה יִקְוֶה מִבִּיא אֹתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בַּחֲרָב נִשְׁיֵנוּ וְטַפְּנוּ יִהְיוּ לְבָז הַלּוֹא טוֹב לָנוּ שׁוֹב מִצְרַיִמָּה: (ד) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו נִתְּנָה רֵאשׁ וְנִשְׁוִיבָה מִצְרַיִמָּה: (ה) וַיַּפֵּל מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן עַל פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל קְהַל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

But Yehoshua & Kalev go against the public opinion: against 10 tribal princes and ALL THE PEOPLE (כל עדת בני ישראל)!

(ו) ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: (ז) ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: (ח) אם חפץ בנו יקוק והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש: (ט) אך ביקוק אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויקוק אתנו אל תיראם: (י) ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יקוק נראה באהל מועד אל כל בני ישראל: פ

Where did they get the strength, the courage, the hutzpa to do so? The Gemara tells us:

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לד עמוד ב
ויעלו בנגב ויבא עד חברון - ויבאו מבעי ליה! אמר רבא: מלמד, שפירש כלב מעצת מרגלים והלך ונשתטח על קברי אבות, אמר להן: אבותי, בקשו עלי רחמים שאנצל מעצת מרגלים.
יהושע כבר בקש משה עליו רחמים, שנאמר: ויקרא משה להושע בן נון יהושע, יה יושיעך מעצת מרגלים. והיינו דכתיב: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וגו'.

KALEV:

So Kalev went to pray at the graves of the avot. Is that the answer? Is that the way to gain independence of thought? If you think that simply praying at a grave will magically transform you than no. But if you realize what that act really means then: YES. Going to the graves of the avot means going back to ones roots, back to the ideals that founded the nation. At this critical juncture when the people are going to have to make the difficult move to conquer a land and settle it, the people will ask themselves: WHY? Why are we doing this? Why are we putting ourselves through this? There needs to be a reason, a purpose. The answer is found in the avot – the forefathers of the nation. There Kalev renews his allegiance to the purpose of the nation of Israel. We are here to fix the world, we are here to be a light unto the nations, this is what the covenant between God and the forefathers is about. We are not here to sit by a river eating dainties.

And so the first thing needed to be able to stand up to public opinion is: PURPOSE.

We this same idea in the story of Yosef and Potiphar's wife.

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לו עמוד ב
"ויתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה" - באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון, אמר לו: יוסף, עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם, רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה זונות?

מדרש אגדה (בובר) בראשית פרשת וישב פרק לט סימן יב
[יב] ויצא החוצה. קפץ בזכותו של אברהם אבינו, שנאמר בו ויוצא אותו החוצה (בראשית טו ה):

Yosef was able to overcome himself because he realized, renewed, and reconnected with the avot, with the covenant, with purpose.

YEHOSHUA:

Now, whereas Kalev went to the past, Yehoshua went to the future. Moshe changed Yehoshua's name from Hoshea to Yehoshua and the letters of God name with the explicit meaning "Y-H Yoshia'cha" - God will save you.

Names are very important, they define who we are, as the Midrash teaches:

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת האזינו
ז) [לב, ז]... לעולם יבדוק אדם בשמות לקרוא לבנו הראוי להיות צדיק כי לפעמים השם גורם טוב או גורם רע כמו שמצינו במרגלים ... סתור בן מיכאל על שהיה בלבו לסתור מה שכתוב מי הוא כאל ה'...

So in changing his name to include Yud or Yud and Vav – clearly letters of God’s name – Moshe gave him a strengthened IDENTITY. It is an identity with God, the Creator, who created the world with a PURPOSE, who chose the Jewish People for a PURPOSE. Yehoshua is the leader of that people, the representative of that WILL.

This is how we rise above public opinion. This is how we stand strong against negative influences from within our own people and from without. This is how Avraham stood strong against the prevailing opinion of idol worship in his time, how the Maccabees stood strong against the prevailing opinion of the Yevanim and the Mityavanim in their time. And this is how we must stand strong against all the “fashionable” “alternate lifestyles” and other opinions and ideas that are antithetical to the Jewish mission statement.

We must look to our past – the avot, and we must look to our future – God’s plan for creation – and of course we must pray – we must pray that God help us achieve the great goal toward which we were chosen: the completion of the creation with the coming of the Mashiach BBY.